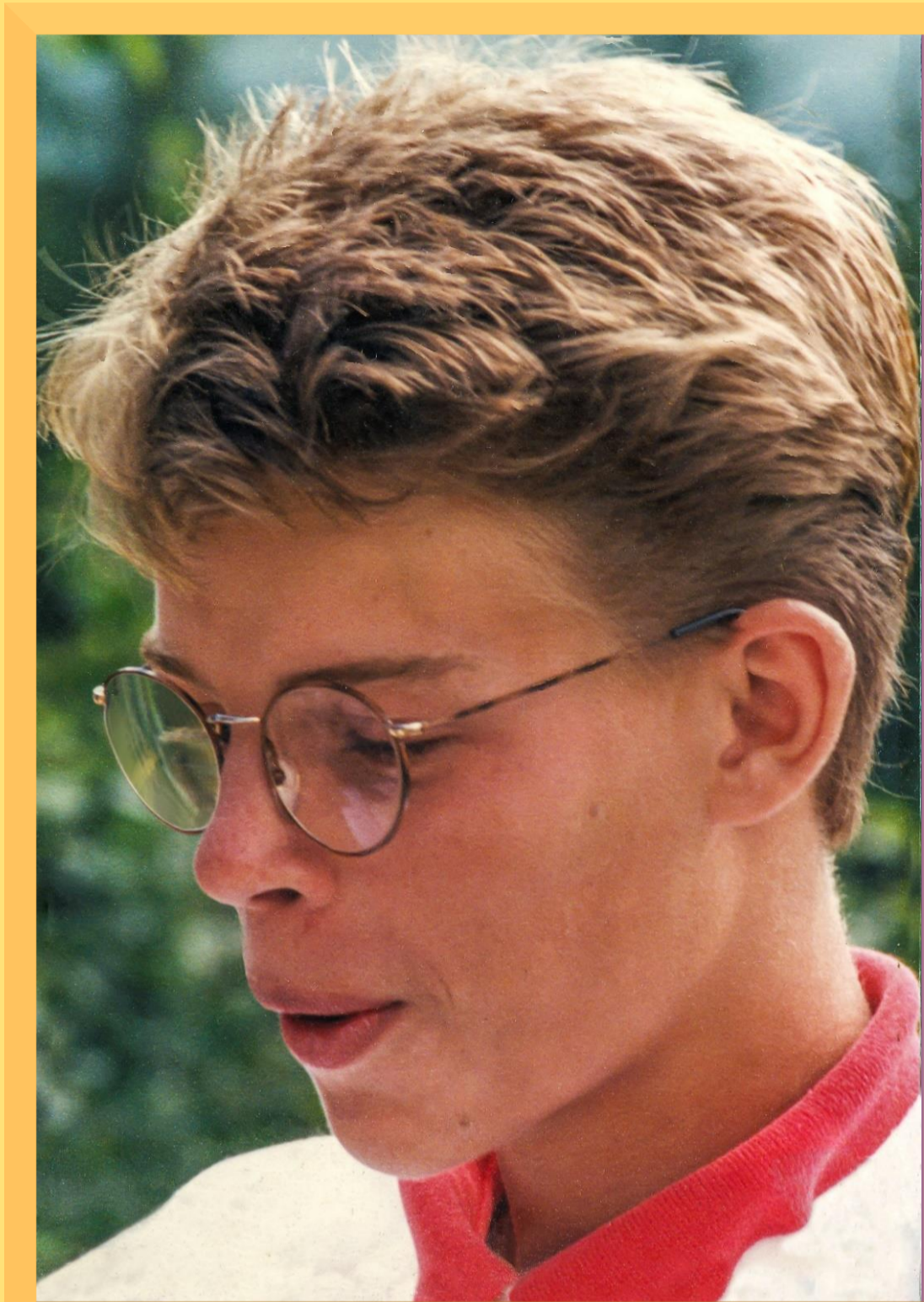

Martijn Roelant Steenberg

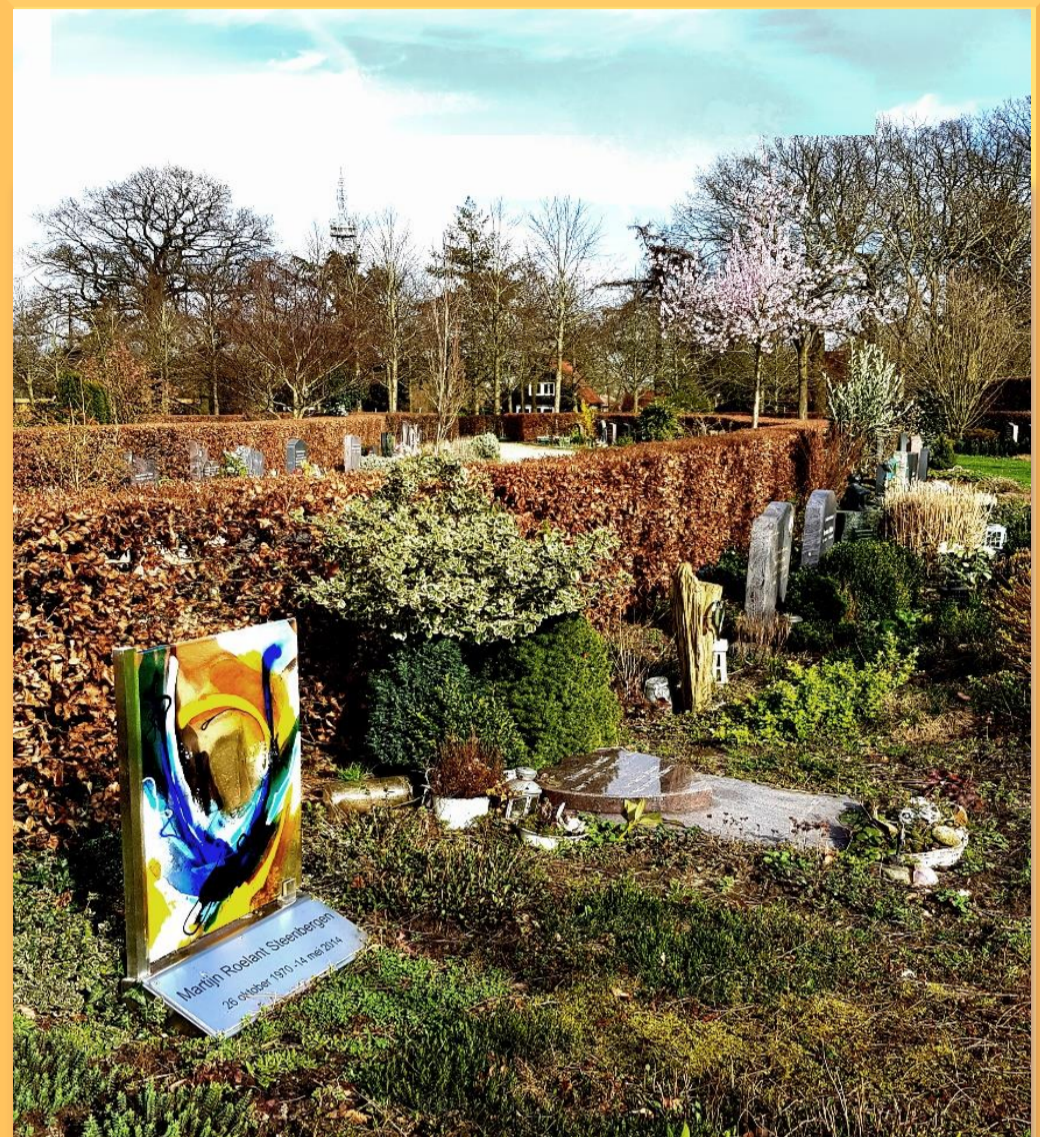
26 oktober 1970

Onbereikbaar nabij

14 mei 2014

zomer 1985

Het voorjaar kleurt de prunus paars
Het zonlicht warmt het glas
De vogel heft zijn vleugels hoog
Alsof hij niet gevlogen was

voorjaar 2020

- Met het gedicht *Gedroomde vleugels* [dat je [hier](#) kunt lezen] legden wij in 2014 Martijn in zijn graf. Daarna begonnen wij – Louise, Jente, Robert en ik – aan een bewogen tocht met Annemiek Punt, glaskunstenares en haar partner Astrid Vroemisse. Zo kwam in 2015 het grafmonument voor Martijn tot stand: *Gedroomde vleugels*. Deze reis mocht ik beschrijven in de vorig jaar verschenen bundel *Schilderen met Licht*, ter ere van Annemieks 40-jarig kunstenaarschap [zie [hier](#)].
- Martijn leefde van en met muziek. Bach b.v., *de Cellosuite 1, deel 1 Prelude* [[klik hier](#)]. Nick Cave was altijd zijn metgezel: *Bless his ever loving heart* [[klik hier](#)]. Nu wij in coronatijd Martijn herdenken worden wij omarmd door troostrijke muziek: uit Bach's Kantate 106 *Actus Tragicus, Sonatine* [[klik hier](#)]. Ook de broers Jussens spelen dit werk [[klik hier](#)]. Zó ingetogen, zó mooi.
- Martijn werd begraven op de begraafplaats Kranenburg, Zwolle. De route naar Kranenburg en de looproute naar zijn graf vind je [hier](#).